

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BRĂILA
SECTIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR.2061/FCA/2013
 Ședința publică de la 2013
 Completul compus din:
 Președinte:
 Grefier:

Pe rol judecarea cauzei formulată în materie Contencios administrativ și fiscal privind pe contestatoarea SC SRL, cu sediul în Brăila, str. nr. , reprezentată convențional de Avocat în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila cu sediul în Brăila, str. Delfinului nr.1, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Dezbaterile orale pe fond au avut loc în ședința publică din data de 03 iulie 2013 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Deliberând, instanța a pronunțat următoarea sentință în contencios administrativ:

T R I B U N A L U L

Asupra acțiunii în contencios administrativ de față;

Prin contestația înregistrată la această instanță sub nr. 2013, contestatoarea SC SRL Brăila în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila a solicitat anularea deciziei de impunere nr. F-BR 012 și raportul de inspecție fiscală nr. F-BR 2012 emise de organul de inspecție fiscală din cadrul instituției intimatei.

În motivarea cererii sale, contestatoarea susține că în urma unui control efectuat în perioada 03.09.2012 -17.09.2012, de către inspectorii fiscali din cadrul compartimentului Activitatea de Inspecție Fiscală s-au întocmit decizia de impunere nr. F-BR din data de 2012 și raportul de inspecție fiscală nr. F-BR 2012. Conform acestor documente contestatoarea a fost obligată la plata sumei de lei constituind impozit pe profit și TVA, inclusiv accesoriile aferente. Împotriva acestor documente fiscale a formulat contestație adresată organului emitent (procedura prealabilă), conform legii contenciosului, contestație înregistrată sub numărul din 2012. Răspunsul la această contestație prealabilă îl constituie decizia nr. 1983 din 2012, care o respinge ca neîntemeiată și nemotivată și împotriva căreia a formulat prezenta contestație.

Până la soluționarea contestației prealabile și până la comunicarea deciziei a formulat în instanță și o cerere de suspendare a executării actului fiscal, până la pronunțarea instanței de fond. În acest sens s-a format dosarul nr. /2012, care a fost soluționat definitiv și irevocabil prin decizia nr. din 2013 a Curții de Apel Galați, care s-a pronunțat în sensul admiterii cererii de suspendare.

Prin contestația formulată, contestatoarea susține că, suma la plată căreia a fost obligată reprezintă în opinia inspectorilor fiscali venit din exploatare suplimentare, diminuarea cheltuielilor de exploatare, cheltuieli nedeductibile, TVA lunar, dobânzi și

lități de întârziere. În condițiile în care s-ar înlătura TVA-ul aferent, dobânzile și alitățile de întârziere, ar rămâne o bază de leiu, sumă pe care inspectorii fiscali au considerat că nu a plătit-o cu titlul de impozit.

Contestatoarea recunoaște că nu a plătit această sumă, dar susține că nici nu trebuie să plătească încrucișat baza la care ea se raportează o reprezentă cheltuieli și a fost scăzută din profitul firmei. Intimata însă a eliminat cheltuielile respective netemeneic, mărind astfel artificial baza de impozitare. S-a reținut faptul că o factură privind cheltuielile respective a fost înregistrată în contabilitate mai târziu decât data la care s-a realizat efectiv operațiunea contabilă. Acest lucru deși este perfect adevărat în opinia contestatoarei nu justifică modificarea bazei de impunere prin scăderea respectivelor cheltuieli, care să genereze un profit mult mai mare decât a fost în realitate. Întârzierea înregistrării acestei facturi din motive străine de această contestație nu modifică cu nimic realitatea și anume că respectivele cheltuieli au fost făcute real și scăzute corect din contabilitate.

S-a mai reținut de către agenții de control faptul că au fost înregistrate cheltuieli în contabilitate fără document justificativ, or acest lucru nu corespunde realității în condițiile în care printre actele contabile predate la control au existat documente care dovedesc și aceste cheltuieli. Aceste cheltuieli însă au fost pe deplin justificate și nu trebuia să fie scăzute.

Pentru aceste motive contestatoarea a solicitat să se dispună desființarea în întregime a actelor administrative fiscale atacate, respectiv baza de impunere, decizia de impunere nr. F-BR din data de 2012, raportul de inspecție fiscală nr. F-BR din .2012 și decizia nr. 1983 din .2012 .

In drept, s-au invocat dispozițiile art. 218 din Codul de procedura fiscală republicat, cu modificările și completările ulterioare.

In dovedirea contestației, a solicitat administrarea probei cu înscrisuri și expertiză tehnică contabilă.

Legal citată intimata a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea contestației ca nefondată, susținând că decizia emisă este legală și temeinică încrucișat în urma verificărilor efectuate s-a constatat neînregistrarea la venituri a facturii emise către SC SRL în sumă de lei; diminuarea cheltuielilor de exploatare cu suma de lei, deoarece au fost înregistrate în contabilitate fără documente justificative, au fost înregistrate cheltuieli aferente unor mijloace fixe ce nu aparțineau societății sau au fost înregistrate eronat, și a stabilit cheltuieli nedeductibile fiscal suplimentare în sumă de lei constând în bilete de avion, servicii turistice, cheltuieli cu majorări de întârziere și cu impozitul pe profit.

S-a mai constatat că a fost diminuată taxa pe valoarea adăugată colectată cu suma de lei, prin neînregistrarea facturii nr. 2011, emisă către S.C. S.R.L., nu a fost declarată T.V.A. în sumă de lei, că s-a înregistrat eronat în contabilitate T.V.A. deductibilă înscrișă în facturi în sensul diminuării acesteia, pentru care s-a admis la deducere T.V.A. în sumă de lei.

Pentru nevirarea la termenul scadent a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă totală de lei, în conformitate cu prevederile art. 119,120 120¹ din O.G. nr.92/2003, Legii nr.210/2005, OG.39/2010, OUG nr.88/2010 pentru perioada 26.03.2010 - 17.09.2012, prin Raportul de inspecție fiscală nr.F-BR .2012, au fost calculate accesoriile totale, reprezentând majorări de întârziere și penalități în sumă totală de lei).

În cauză la solicitarea ambelor părți, s-a administrat proba cu acte și expertiză contabilă având ca obiective: verificarea existenței profitului stabilit suplimentar aferent perioadei 01.01.2009-30.06.2012 și stabilirea acestuia; identificarea accesoriilor aferente impozitului stabilit și identificarea valorii TVA-ului aferent perioadei 01.01.2009-30.06.2012 ce nu a fost colectat precum și a accesoriilor aferente în cazul în care există.

Din examinarea și coroborarea întregului material probator administrat în cauză rezultă netemeinică contestație formulată pentru următoarele considerente:

Prin decizia de impunere nr.F-BF 012, organul de inspecție fiscală a stabilit în sarcina contestatoarei, obligații fiscale suplimentare în sumă totală de lei, din care impozit pe profit în sumă de lei, dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei, T.V.A. în sumă de lei, dobânzi/majorări de întârziere aferente T.V.A. în sumă de lei și penalități de întârziere aferente T.V.A. în sumă de lei.

În fapt, organul de inspecție fiscală a constatat neînregistrarea la venituri a facturii emise către S.C. S.R.L. în sumă de lei; diminuarea cheltuielilor de exploatare cu suma de lei, deoarece au fost înregistrate în contabilitate fără documente justificative, au fost înregistrate cheltuieli aferente unor mijloace fixe ce nu aparțineau societății sau au fost înregistrate eronat, și a stabilit cheltuieli nedeductibile fiscal suplimentare în sumă de lei, constând în bilete de avion, servicii turistice, cheltuieli cu majorări de întârziere și cu impozitul pe profit.

Împotriva acestor constatări formulează contestație S.C. S.R.L., motivând referitor la sumă de lei, considerată de inspectorii fiscale că nu a fost plătită cu titlu de impozit, că nu trebuia să o plătească, încrucișând baza la care se raportează ea, a fost reprezentată de cheltuieli și a fost scăzută din profitul firmei, lucru pe care nu l-au acceptat aceștia.

Totodată, aceasta a menționat că o factură de cheltuieli a fost înregistrată în contabilitate mai târziu decât la data la care s-a realizat efectiv operațiunea contabilă, dar acest lucru nu a justificat modificarea bazei de impunere prin scăderea respectivei cheltuieli, care să genereze un profit mai mare decât a fost în realitate. Întârzierea înregistrării facturii nu a modificat cu nimic realitatea și anume că respectivele cheltuieli au fost făcute real și scăzute corect din contabilitate.

In ceea ce privește constatarea inspectorilor fiscale, că au fost înregistrate în contabilitate cheltuieli fără documente justificative, aceasta a afirmat că, în actele contabile predate la control au existat documente care dovedesc și aceste cheltuieli, iar din punctul său de vedere aceste cheltuieli au fost pe deplin justificate și nu trebuiau înălțurate.

Având în vedere prevederile legale invocate, se reține că pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate deductibile numai cheltuielile care sunt efectuate în scopul realizării de venituri impozabile precum și faptul că, nu sunt deductibile fiscal la calculul acestei obligații, cheltuielile proprii cu impozitul pe profit, cu dobânzile/majorările de întârziere, penalitățile de întârziere datorate către autorități române, precum și cheltuielile cu prestări de servicii, pentru care nu se poate justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității și pentru care nu sunt încheiate contracte.

În spăta, contestatoarea nu a considerat nedeductibile fiscal cheltuielile cu impozitul pe profit datorat bugetului de stat, cu dobânzile/majorările de întârziere, penalitățile de întârziere, și a înregistrat ca deductibile fiscal cheltuielile cu bilete de avion și servicii turistice, pentru care nu a fost justificată necesitatea și oportunitatea lor, ceea ce contravine prevederilor legale reținute anterior.

Totodată, contestatoarea a dublat cheltuielile înregistrate pe baza unor situații de rări, motiv pentru care s-a considerat că au fost înregistrate fără documente justificative, parte din ele fiind corectate de aceasta în perioadele următoare, iar cealaltă parte a fost scăzută de către organul de inspecție fiscală din totalul cheltuielilor deductibile pentru perioada în care au fost dublate, acestea generând și calculul accesoriilor pe perioada verificată.

În ceea ce privește nedeclararea și neachitarea diferenței de impozit pe profit în sumă de lei, înregistrată în evidență contabilă, contestatoarea nu aduce argumente și în consecință, se aplică prevederi art.206(1) lit. c) din O.G.nr.92/2003, republicată în anul 2007, cu modificări și completările ulterioare.

Cu privire la motivarea contestatoarei că veniturile și cheltuielile care au fost înregistrate ulterior emiterii, nu modifică realitatea și anume că acestea au fost făcute real și scăzute corect din contabilitate, se reține că au influențat temporar calculul impozitului datorat pe perioade fiscale, și au condus la stabilirea corectă a obligațiilor accesoriilor aferente impozitului pe profit, chiar dacă, nu s-au regăsit în suma stabilită suplimentar.

Referitor la dobânzile/majorările de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei, se reține principiul de drept ~~accesoriul urmează principalul~~.

De altfel chiar raportul de expertiză efectuat în cauză la cererea contestatoarei concluzionează că prin raportul de inspecție fiscală s-a stabilit corect atât baza impozabilă suplimentară în sumă de lei aferentă perioadei 01.01.2009-30.06.2012 precum și impozitul pe profit suplimentar în sumă de lei aferent aceleiași perioade.

Și în ceea ce privește taxa pe valoare adăugată suplimentară, expertul susține că și această taxă a fost stabilită în mod corect și este aferentă facturii nr. 011 care nu a fost înregistrată în contabilitate.

Având în vedere că față de concluziile expuse de expertul contabil contestatoarea nu a formulat obiecțiuni și că toate susținerile sale s-au dovedit a nu avea nici un suport probator, Tribunalul urmează să respingă contestația ca nefondată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

Respinge contestația ca nefondată formulată de contestatoarea SC SRL, cu sediul în Brăila, str. nr. reprezentată convențional de Avocat in contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila cu sediul în Brăila, str. Delfinului nr.1.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi 2013.

Președinte,

Grefier,

Red.
Dacă: 2013